

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiiu la expeditorul foiei pe afara la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori franceze, adresate către expeditorul. Prețului prenumeratiunii pentru Săbiiu este pe anu 7 fl. v. n. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 33. ANULU XIV.

Săbiiu, in 25 Aprile (7 Maiu) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. n. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua oară cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. n.

Evenimente politice.

Imperiul nostru a capetat în timpul celui mai nou o multime de amici consiliatori, care de care mai prevenitori cu sfaturile lor. Dintre aceștia unii recomandă alipire strinsă către Germania cea puternică de astăzi; aceștia sunt mai cu seamă nemții; alții vorbesc despre imperiul prelungă această alipire și de o acțiune contră Rusiei, de restaurarea Poloniei; aceștia sunt dintre cei de din coci de Lait'a; alții dicu ca imperiul să se arunce în brațele slavismului, pentru că acestă are majoritatea în imperiu și prin această siară câștigă apropierea Rusiei; alții iera dicu ca formă regimului trebuie readusă la centralismul, alții lauda dualismul și în fine alții spunu că numai în federalismul mai pôte să-și afle imperiul austro-unguresc mântuirea. Despre toate acestea aparură articuli mari, broșuri subsemnate de autori, și anonime atribuite celor mai de frunte bărbați de stat. Unulu din articuli amintiti, fiindu că cestiunile acestea sunt în publicitate adf pose la ordinea dilei, 'lu reproducem și noi în toată estinderea lui.

Dintre toti amicii Austro-Ungariei celui mai însemnat este buroul de presa alu Prussiei. Noi nu vom suspiciună c o n d u c e r e a monarhiei pentru acestă, ca cochetăza cu reacțiunea, după cum se face din partea opusetiunii sistematice la ori ce ocaziune, dara, cetindu de intalnirile de monarhi și diplomați ce au să se facă în v'eră această pre la C a r l s b a d și G a s t e i n (intre imperatul nostru și între alu Germaniei) și mai pre urma la E m s (intre imp. Germaniei și alu Rusiei) conștăm că o're Beust merge-va mâna în mâna cu Bismark, cum mergea odinioară unu antecesoru alu seu?

Din Franca nimicu de câtu reu până acum; luptă între franceși curge încă. Se dice că unu despartimentu de trupe a strigatu la intrarea sea în Versailles: „sa trăiască Napoleonu IV.“

Principiul federalu în Austria; însemnatatea și urmarile lui.

Austria numai din punctulu de vedere alu principiului federalisticu are dreptulu și detorința de a esistă: fără acestu principiu, Austria n'are nici o chiamare istorică europeană. Singuru acestu principiu a creatu legatură de stat în Austria și singuru acestu principiu va fi în stare a o sustiene. Federalismulu atâția principiulu modernu de naționalitate, dar' lu imblândiesce prin impacarea naționalităților inversiunată, și facendu posibilu esistința fie-cărei și o relațiune pacifică între toate: elu este ceea-ce dicem în limbă modernă a politice: suum cuique.

Toată istoria de astăzi a Europei împinge, că sa dicem asiă, pre Austria spre calea ei cea naturală; o împinge, și impune până la evidentia chiamarea ei proprie. Spre Orientu se consolidăză vedindu cu ochii imperiulu slavilor, în Occidentu și la Nordu s'a efectuat într'unu modu surprindetoriu unitatea imperiului germanu; la Média-di s'a facutu pre spatele Austriei „L'Italia unită“; și în Orientu și la Média-di se prepara unitatea românilor și a slavilor din Turcia. Ce se va alege din Austria în mijloculu acestor mari corpuri de state, deca ea nu va face deplina dreptate popórelor se? Voiesce Austria să fia numai germană sau numai slavă. Atunci Europă n'are trebuința de Austria — această chiamare o primesce mai bucurosu și o implinesce mai bine Prussia sau Russia! Voiesce Austria să fia numai maghiară? Atunci de sicuru că mai curesc va fi ori slava ori germana, și în ambele casuri ea și a perdutu condițiunea esistinței se.

Și pentru aceea, Austria, considerându-și trecutul și viitorulu, parolă ei trebuie să fia: dreptate pentru toate popórele se. Austria sub egidă „dreptate tuturor popórelor mele“, va deveni numai de câtu unu statu june și plinu de viață, unu idealu alu tuturor staturilor; ea cea dintâiu între statele europene, va deschide calea la civilizațiune și umanitate.

Popórele Austriei voru emolă întru desvoltarea celor mai înalte bunătăți ale omenimei, adeverată libertate, și pre urmele ei pacea va reintineri și înflori popórele Austriei.

Federalismulu politicu în Austria sta în strinsa legatură cu esigentiile autonomiei posibilu. — Cum aru pôte naționalitățile să se sperie de federalismu cându li s'aru garantă autonomiă deplină? Germanii centralisti nu cadu ei în suspiciunea de supremația și absolutismu, cându condamnă autonomiă, acestu conventu fermecatoriu, care în Angliă, în Nordu-Americă și în Elvetiă face minuni? Mai multu de câtu autonomiă nu pôte pretinde nici o națiune, care nu doresce ce e alu altui; mai multu de câtu autonomiă nu pôte dá majoritate dreaptă și liberale unei minorități drepte și liberali. Germanii centralisti însă și maghiarii dualisti se voru provocă la unitatea și puterea statulu. Der' această nu e altă, de câtu o mască a egoismului lor propriu și a spiritului lor nesatiou de a predomini. Esperința noastră și a dileloru de curesc trece ne învêția că Austria puternică pôte crea: centralismulu și dualismulu!

Că Austria este unu conglomeratu de popóre, sdrancinatu în intrulu seu, amerintiatu din toate părțile, fără influința, fără a vedé — precum n'a mai fostu — nu este această lucrulu dualistilor și centralistilor? Ei potu să dica că la toate aceste sunt de vina popórele neindestulate, deru cu această nu facu altă, de câtu dau o nouă ilustrațiune la fabulă lupului cu melulu, în care celui din urma, stându de dinjosu, se dice că a turburatu apă lupului, care stă deasupra. Că și cându celelalte popóre ale Austriei aru fi destinate a și dá pelea pentru selbăteci de centralisti și dualisti, că și cându ele aru fi nascute sclave și aceștia nascuti domni ai Austriei!

Să ne inchipuim însă o Austria care, cunoscându-se pre sine, se redima pre fundamentele se cele vechie, pre toate popórele și pune federalismulu pre stindardulu seu: atunci vedem o imagine strălucită și luminosă de stat, care este mandriă și asilulu popórelor se, și o putere respectosă față cu statele vecine.

Politică estera nu va fi increduliata numai unei singure națiuni în Austria, ci toate popórele Austriei voru trebui să fia reprezentate în ministeriulu de estere: această va împedecă orbă unilateralitate a politicei noastre estere de până acum.

Atunci nu se va întemplă că în ministeriulu de estere sa nu se mai ocupe cu alta cestiune, de câtu singuru cu cestiunea germană, care cu toate acestea, precum ne aréta practica, forțe reu o pricepu, ci atunci voru trebui să aiba minte și inima în acestu ministeriu și pentru alte cestiuni.

Financiile noastre austriace le putemu îndreptă numai prin federalismu: de o parte bugetulu se va poté reduce la suma mai mică, și de alta parte venitorile statulu voru cresce, că și industria: comerciulu, maestriele, economiă se potu regulă și administră mai bine, mai rationalu și mai cu ingrigire prin ministere provinciale și prin organe autonome, de câtu prin ministere imperiale.

Școalele, basă progresulu materialu și spiritulu alu popórelor, se voru lasă în grigiă și administrațiunea naționalităților singulare. Popórele potu să ingrigescă mai bine pentru școalele lor,

fiindu că această o cere interesulu lor imediatu. Asiă dara federalismulu lasă că instruciunea publică să fia administrată prin ministri de țera și prin organe autonome. Acestă escluse ori-ce predominare a unei naționalități asupra altei naționalități și deschide calea la impacare și la pace între națiunile din Austria, această va desceptă și intări consciința națională, va promovă cu efectu cultură fia-carui poporu, asiă că toate popórele voru luă parte la deslegarea celei dintâiu chiamări a omenimei, a progresulu în sciința, arte și cultura.

O Austria formată și organizată după principiulu federalismului nu va fi nici decum putere ofensivă, ea va fi unu adeverat asilulu pentru toate națiunile austriace, pentru libertatea și binele lor. Căci, deca toate popórele Austriei și voru fi asicurate esistința lor națională, deca ele voru fi scutite de imensele greutăți, cu cari e legată politică ofensivă a statelor rebelice, atunci ele voru stă și liné tare și cu credința la imperiu, pentru că interesele lor proprie și interesele imperiului voru fi legate împreună și voru formă unu adeverat patriotismu austriacu. Pre cându centralismulu și dualismulu este unu rebelu permanent, care nu lasă pre naționalitățile privilegiate ale imperiului nici să resufle macaru, iera puterea naționalităților apesate, deru puternice, o face din ce în ce mai capabile de luptă și mai periculosă. Federalismulu, cându va asicură pentru toate națiunile imperiului asemeni drepturi și asemeni prerogative, elu va fi atunci pacea în intru și în afara. Și chiar aci jace însemnatatea culturo-istorică a Austriei federalistice, căci prin această face a se incongiură lovirea uriasului și asprituului elementu slavu cu celu germanu, și apară și scapă Europă de barbariă evului mediu, din care inomisibilu aru urmă luptă crâncenă între două popóre colosali, între poporulu germanu și poporulu slavu.

Fia că centralisti și dualisti nostri, cari tienu la țera lor și pentru cari istoria ei nu este vorba goală, să vedă o dată că germanii din Austria, prin distrugerea acestui imperiu, și voru perde și aceea pozițiune onorifică, care pentru ei în ori și ce împregiurari, prin urmare și sub federalismu, aru fi rezervată, și numai prin riri de sânge aru poté innotă în Germania, rigurosă și superiōra lor; fia că maghiarii dualistici să recunoscă, că undă, care aru poté sterge Austria, va ingropă și naționalitatea maghiară. Fia, în fine, că slavii Austriei să-și aduca aminte că cotropirea Austriei aru fi pentru ei o sorte indefinibilă, alu carei sfersitu nu se pôte prevedé. „Reformă.“

Cuventarile dela festivitatea de infra-tire din Brasiovu. Dlu L e n g e r u :

„Stimati domni concetățeni și frați!

Trecutul ne-a aratatu, că desbinările între romanii, maghiarii și sasii din Transilvania nu numai că n'au produsu nimicu folositoriu pentru aceste națiuni și pentru țera, ci din contra ele au adusu cele mai mari și mai grele necasuri atâtu asupra capulu fie-cărei din aceste națiuni, câtu și asupra țerei întregi.

Der' cu toate aceste preste unele din nenumerabilele greutăți au trecut de și cu mari jertfe.

Neintielegerile din trecut ne-au slăbitu, și în slăbiriunea noastră ne-au liniscitu.

Odată linisciti ne-au veditu siliti a ne ingrigi de viitoriu. Dorindu cu totii unu viitoriu mai bun și folosindu-ne de esperințele trecutulu, ne silim din puteri să pregătimu patriei noastre comune și fiiloru ei o sorte mai favorabilă.

De aceea ietane, domnilor! adunati din toate naționalitățile Brasiovului și ale împregiurului lui: Romani, maghiari, germani, armeni israeliti.

Ne-au adunatu spre a dá unulo altui'a mâna de infratire.

Mân'a de infratire ni-ati intins'o voi fratiloru maghiari. Trecutul si prezentul nostru este cu multu pré tristu, decâtu cá in gemerile nóstre sa fimu potutu cugetá la unu asemenea actu de bucuria. De aceea ve invidieamu pentru frumós'a iniciativa. Convinsi inse, ca acésta mâna fratiésca, ce ni-o intindetí, este espressionea simtiului curatu si sinceru alu poporului maghiaru, si ca tientesce nu numai la progresulu intereselorú nóstre locale, ci si la prosperarea multu cercatei nóstre patrie Transilvani'a de o parte; de alta parte dedati fiindu din vechime si condusi de caracterulu nostru naturalu de a stimá si iubi pre tóte nationalitátile nóstre conlocuítore si de a versá si picatur'a cea din urma de sânge pentru ridicarea patriei nóstre: primimu mân'a de infratire, ce ni-o intindetí, cu tóta caldur'a, dragostea si sinceritatea fratiésca.

Noi románii din Brasiova si impregiurulu seu vomu privi de sánta acésta legatura si ne vomu síli, cá din partea nóstra sa remána totu-de-un'a nepatata.

Déca acésta legatura voru tiené-o de sánta si sincera si fratii maghiari — e sperantia — ca unirea nóstra lo c a l a va aflá resunetu si intr'alte párti si ca uninduse apoi intregulu poporu romanu si intregulu poporu maghiaru, poporulu acestu unitu cu influinti'a sea va lucrá pre viitoriu spre multiunirea amenduroru natiuniloru si spre fericirea patriei nóstre comune, care trebuie sa ne dea drepturi egale la toti, cáci toti suntemu fiii ei adevérati dupa acelesi legi ale naturei si ale dreptátiei.

Pentru viitorulu prospectu alu infratirei nóstre de astadi ridicu acestu pocalu dicundu: sa infloresca patri'a prin unirea filorú sei, sa traiesca poporulu maghiaru, care ne-a intinsu mân'a de infratire! Sa traiesca!¹⁴

Domnulu I o a n e P a d u r e, presedintele comitetului alesu pentru festivitate, radica armatoriulu toastu:

„Armat'a Majestatei Sale prin trecutul ei gloriosu, prin virtutile ei patriotice, este merita de provedintia a apará independenti'a imperiului din afara si a asigurá pacea si libertatea generala in intru. Intrég'a armata a Maj. Sale imperatului si regelui nostru sa traiesca!¹⁴ Mare aplausu urmá dupa acésta cuvintare.

Domnulu maioru c. r. I o a n e F u c h s, raspunse in urm'a acestui toastu in modulu urmatoriu:

„Mi esprimu cea mai cordiala multamita pentru simtiemintele manifestate cátra armata. Armat'a Joresce din profundulu inimei, cá o astu-feliu de festivitate cu unu atare scopu imposantu si maretu sa se imedie si de cátra alte natiuni, cá asiá sa ne ajungemu scopulu doritu de toti, cá tóte natiuni monarchiei austro-maghiare, civili si militari, intrunili, sa opere tronulu Majestatei Sale, si sa traiesca in cea mai mare concordia. Ridicu acestu pocalu in sanetatea tuturorú óspetiloru presenti, si ve rogu, cá impreuna cu mine sa ridicati cu totii pocalele pentru acei domni, cari au arangiatu acésta festivitate marétis, comitetulu festivu cu presiedintii sei Pedure si Kenyeres in frunte sa traiesca!¹⁴ Mare aplausu insoci aceste cuvinte patriotice.

Dupa aceea mai urmara si alte, dintre cari toastulu ridicatu de domnulu Diamandi Manole pentru francesi fú intreruptu mai de multe ori prin aplause frenetice.

Domnulu D i a m a n d i vorbi in modulu urmatoriu:

„Fratiloru! Adunarea nóstra, fratiésca si splendida, de adi se basédia pre acele trei sacre principie:

Libertate, egalitate si fratiétate! Emotionatu de spiritulu adunarei nóstre fratiéscei in momentul de facia se renasce in inim'a mea unu simtiu, ca cui datoresce intrég'a omenire recunoscienti'a pentru aceste sacre principie? Cáci nu trebuie sa uitámu domnilorú, ca spre eluptarea acestorú sacre principie s'au versatu torrente de sânge! si acelu sânge nobilu pentru drepturile omenirei nu l'au versatu nimene altulu decâtu numai marea si nobil'a natiune francesa (aplousu mare).

Acésta mare si nobila natiune posedea dóue mâni, intr'un'a purtá spre fericirea omenésca eluptatele sacre principie ale an. 1796, si in ceea-lalta purtá spad'a spre a rumpe catenele, care tienea inca omenimea in impilare, unu regimu destrabalatu a adusu pre acésta mare si nobila natiune in critic'a positiune de a-si plocá spad'a momentanu.

Bobuitur'a tunurilor! foculu si fumulu satoru si cetátilorú arse au turburatu atmosfer'a si acésta a pusu pre multi egoisti si scurti vedietori, a crede, ca acestei mari si nobili natiuni i s'au sferimatu si braciulu celalaltu. Amagire sedarnica! Scurtu tiene in natura ori ce fortuna, si scurtu va durá si acésta amagire a inimiciloru marei natiuni! Cáce tocmai din cenusa acelorú nimicite sate si orasie va renasce unu nou fenice; curendu se va limpedi firmamentul, si puternicu si maiestosu va redicá acea mâna intregulu corpu si nimb'u francesu, cáci pentru sferimarea acelu braciú, nu s'a nascutu inca nici o putere omenésca! Spiritulu timpului, au disu chiaru germanulu Rottek, merge inainte! Spiritulu timpului nu póte resiste nici o putere, cáci va fi de elu sferimatu; si prin urmare fratiloru maghiari, israeliti si romani, cari ve vediu adunati aici, va dicu cu sigurantia, ca acésta mare si nobila natiune traiesce! Va trail! ca trebuie pentru fericirea si progresulu intregi omenime sa traiesca mare si maiestós'a!

Si pentru acésta mare si nobila natiune ridicu acestu pocalu.¹⁴ —

Cuvintarea

d lui inspectoru r. scolaru Lud. Réthi la festinulu din 22 Aprilie.

„Compatriitoru! Onorabila adunare! cu tóta promptitatea veniu a me folosi de ocaziunea oferita mie de onor. comitetu arangerorú si a dá espressione bucuriei sincere si multu patriotice, ce simtiu pentru acésta serbare.

Religiunea si nationalitatea in determinarea individuale suntú doi factori prea momentosi intre obiectele predilecte de pietate. Cine desconsiderédia aceste, nu este omu, ridicatu preste nivel'a ómeniloru de tóte dile; nu are simtiuri mai nobile si capabilitate pentru inaltimea regiunii acestor'a

Déra tocmai pentru aceea, ca religiunea si nationalitatea pentru fie-carú individu suntú obiecte de libera alegere séu de ereditate naturale, — nu se póte, nu este iertatu cá pre acestea sa le privimu cá datoris de directiune in afacerile, ce interesédia masse mai mari de ómeni.

Déca vercine are dreptulu liberu de a profesá un'a séu alt'a religiune si de a se tiené de un'a séu alt'a nationalitate, — nimenea nu are dreptulu de a impuné altui'a convinciunea sea.

Acést'a este caus'a, ca dintre câte resbele au decursu, mai desperate nu au fostu si mai multu nu au desbracatu pre omenime de demnitatea sea, implendu-o de fóru si desperatiune, cá acele cari s'au portatu din ura religionaria séu nationala.

Si óre nu acést'a e caus'a, ca nu de aceea numeramu vre o tíera intre membrii cei fericiti ai omenime, ca nomera in sinulu seu multi literati de casa, multi facetori de sisteme, — ci de aceea, déca ea de tinenta a activitatii sele comune, si alege patri'a, respectándu religiunea si nationalitatea fia-carú individú.

Bunurile pamántesci si tesaurii spiritului suntú multu pretiabile, ce e dreptu; nu suntú inse scopulu fiintiei omenesci, ci numai midilóce ale ei. Scopulu fiintiei omenesci este, cá prin activitate comuna imprumutata sa-si usiuredie desvoltarea individului si sa-si asicuredie bunurile cástigate pre dreptu.

Bunurile pamántesci si tesaurii spiritului devinu unu blastemu, déca suntú folosite in contr'a acestui scopu.

Sa nu se laude déra nici o tíera, pentru ca cetatienii ei aduna averi, escelédia in scintlia si in sémna in istori'a lorú invingeri stralucite de resbele: ci sa-si afle multamirea intr'aceea, déca atari si alte midilóce auxiliaria le voru intórce spre a face fericita patri'a in intregulu seu, cá sa o faca a fi radimulu si comór'a scumpa a fia-carú membru singuritu alu ei.

Eu acésta politica o tienu de cea mai inalta intielepciune, acést'a o dorescu eu sa fie binecuvintarea patriei mele.

Amu déra causa a-mi aratá bucuri'a patriotice cea mai sincera si cea mai adunca, cându vedu pre concetatenii maghiari, romani si unu numeru frumosu de nemti din cetatea si districtulu Brasiovlui unindu-se spre acestu scopu.

Nu me aruncu inse in braciule amagirei, cá si cându prin acésta unire serbatorésca tóte le-amu fi facutu si ne-amu fi si ajunsu scopulu. Sciu eu, ca rezultatele cele mari sa efeptuiedía numai prin

activitate indelungata de feru. sciu, ca remasitielle trecutulu si influintiele cele agere ale momentulu de multe ori voru imbracá inca in doliu acestu scopu comunu, ca avemu si neamici, cari se temu de puterea, ce va desvoltá unirea nóstra; — cu tóte acestea inse cu bucuria salutu acésta unire, pentru ca o privescu de unu astu-feliu de inceputu, carele, déca se va generalisá prin tíera, si pre carele, déca lu vomu propagá cu grigia si tactu, — ne va succede a face patri'a nóstra o tíera adevératu fericita: „cá urmatorii nostri sa aiba causa a binecuvintá pre parintii lorú.“

Acésta solenitate la tóta intemplantare este unu casu de mare momentu; déca se va continuá cu demnitate, acést'a va cuprinde unulu dintre cele mai pompóse locuri in paginile istoriei nóstre.

Pentru efeptuirea acestui actu de solenitate eu cá unguuru si patriotu me plecu cu stima si sinceritate inaintea domniei vóstre, frati romani, in a carorú inime multele amaraciuni causate de sistemele, preste cari amu trecutú, si dorinti'a amagitoria, ce trage in multe — póte si in alte (?) — párti, ar' fi potutu face, cá se va retrageti: me plecu inaintea domniei vóstre pentru maturitatea politica, care rarú o posedu si popórele ce au traitu intre impregiurari mai norocóse; me plecu inaintea domniei vóstre pentru principiulu celo sublimu neegoisticu, care cu patriotismu vi-lu aleserati de luceferu conducatoriu.

Déca pre domni'a vóstra unirea acést'a va costatu devingerea multorú simtieminte amari, fii convinsi, ca resolvirea domnielorú vóstre si afla la noi apretierea cuvenita.

Fiti convinsi domnilorú frati romani brasioveni, ca noi cá unguri brasioveni ve intindemu mân'a de fratie cu sinceritate si fára de nici unu cugetu reservatu, si din parte-ne, cá membrii egalu indreptatili ai statulu nostru constitutionale, nu vomu neglege nimic'a, cá acésta unire sa o potemu face cátu mai generale, si cá patri'a nóstra comuna sa devina mama dulce tocmai asiá pentru domni'a vóstra, cá pentru noi.

Dee dumnedieu patriei acestei'a atari cetatieni, cum v'ati aratatu domni'a vóstra, prin acésta resolvire a domniei vóstre, ca si sunteti.

Fiti salutati si dvóstra fratiloru nemti, cati ve aflati de facia! Scimu, ca si pre dvóstra v'au atrasu imaginele cele amagitorie departe diacatorie; credemu, ca resolvirea vóstra a fostu espusa multorú contradictiuni si desprobari: ast'a inse are cu atátu mai mare pretiu inaintea nóstra.

Fiti si dvóstra convinsi, ca din parte-ne diei familielorú dvóstre se voru tiené in deplina pretiure: limb'a si religiunea; iér' in servitulu patriei comune nu vomu respectá meritulu dupa limba si origine.

Binecuvintarea lui ddieu sa urmedie preste nisointiiele vóstre nobili!

Compatrioti, maghiari, romani, nemti! Patri'a, in a carei nume ne uniramú; carea nu face deosebire de limba si rangú, déca sacrificiulu vine din inima; a cárei maltiarea e fericirea nóstra a tuturor'a; carea ne léga unulu de altulu pentru tóte tempurile: patri'a nóstra comuna sa traiesca!¹⁴ —

Adres'a camerei Romaniei cátra parlamentulu italianu.

La tempulu seu reproduseramu si noi adres'a camerei Romaniei, indreptata cátra parlamentulu italianu, pentru recástigarea Romei de capitale. Adres'a acést'a a produsu o via desbatere in diuaristic'a cátu si in parlamentulu italianu. Privitoriu la partea întâiu cátu si la a dóu'a reproducemu dupa o corespond. din Florenti'a a „Romanului“ urmatórele:

Diuarulu „Il. Conte Cavour“ din Turin, intr'unu articulu de fondu intitulatu: Rom'a si Roman'i'a, se esprima astu-feliu: „Unu documentu ce nu trebuie sa tréca neobservatu, este adres'a parlamentulu romanu cátra parlamentulu italianu, si respunsulu datu de cátra acést'a reprezentatorú poporulu romanu.

„Statulu Roman'i'a s'a ridicatu in vechi'a Dacia, unde imperatorele Traianu conduse un'a din cele mai in florite colóne Romane. Abandonata apoi sie insasi, acea colonia cadú sub domnirea multorú invasiuni; inse prin miile de peripetie prin cari trecú si aduse aminte totu-deun'a de originea sea romana, si a consideratu totu-deun'a caus'a sea strinsu unita cu caus'a italiana.

„Contele Comil Cavour, acela mare omu, nu numai a prevediutu viitorulu Italiei într'unu timpu cându putienu cugetau la densulu, ci a tînutu comtu de legaturile de nationalitate între Itali'a și Romani'a; și impreuna cu caus'a noastră în congresulu din Parisu din 1856, sustienă aspiratiunile poporului român.

„Nemuritoriulu omu de statu nu se multiamî cu atît'a, ci a imaginatu și conchisu o convecțiune cu Romani'a cu scopu d'a indemnă se tramita pre cei mai buni fii ai sei în Itali'a, că sa le deo o educatiune și instructiune italiana.

Cavour a aflatu în Napoleonu III unu amicu sinceru alu poporului romanu, carele, nu pentru nimic'a, cunoscendu nefericirea, imperatorului francesiloru, a demonstratu efectiunea sea pentru ilustrulu prisionariu. Acestu actu e demnu de cea mai mare lauda, fiindu-ca e o mare virtute aceea de a înaltă o voce de protestare și gratitudine, cându într'o ora de pasiune toti uitara unu intregu trecut, trairu secundându aspiratiunile poporeloru de rasa latina.

„Poporul român a fostu consecinte, și acestu poporu va triumfă în Oriente, conlucrându la pacific'a deslegare a mării cestiuni ce de seculi tîene vechi'a Europa în nedumerire.

„Salutarea acestui poporu generosu în epoc'a consolidării nōstre în antic'a patria comuna — Rom'a — este augurul celu mai bunu, care ne îndreptătesce a speră bine despre viitorulu ambeloru popore latine, pentru ca, deca atît'a seculi de nefericiri nu ne-au potutu face sa ne uităm vechi'a origine, acest'a provine din aceea că sângele român și de natura a produce fii tari și generosi, cari, — sa facem urări — sa se pōta mantienē demni de marirea parintiloru și sa pōta mari glori'a Italiei.

Deca proiectulu de respunsu la adresa camerei Romaniei, pre care deputatulu Massari l'a cetitu în siedinti'a publica din 21 l. c.

„Prē onorabile dle presiedinte alu camerei deputatiloru Romaniei.

„Camer'a deputatiloru regatului Italiei a primitu cu via satisfacere adres'a ce dvōstra ati binevoitu a o tramite în numele parlamentului român. Camer'a a recunoscutu în acea adresa nu numai gentil'a manifestatiune de simțieminte amicali cātra Itali'a, ci și solemn'a afirmare a acelu simțiemintu de solidaritate, care reciprocamente unesc natiunile libere și civilisate pentru garanti'a comuna, pentru tutel'a comuna a drepturiloru și a independenției fia-cārei'a din ele.

„Itali'a a ascultat de acestu simțiemintu, atunci cându, represintata de contele Cavour, a sustienutu în consiliile Europei caus'a nationalității române. Parlamentulu român s'au inspiratu de acestu simțiemintu, atunci cându a avutu afectuōs'a idea de a se congratulă cu noi în momentul în care caus'a nationalității italiane reportă triumfulu supremu.

„Camer'a are ferm'a credința ca acestu triumfu va fi o mare binefacere pentru libertate și civilisatiune. Itali'a recastigāndu Rom'a sea, a facutu sa inceteze o confusiune de putere contraria spiritului temporiloru, daun'a și ofens'a civilisatiunii, și a asecuratu în modulu acest'a spre avantagiulu universalu sacrele drepturi și nealienabile prerogative ale consciinției omenesce.

Prin urmare atestatulu de simpatia a parlamentului român a fostu fōrte placutu camerei deputatiloru regatului Italiei. Nu e unu aplausu sterpu: va fi o încoragiere eficace. Representantii natiunii italiane nu'lu voru uită si-lu schimba facendū urari sincere pentru prosperitatea natiunii române.

Suntemu recercati a publicā urmatoriulu articulu în totu cuprinsulu seu fāra de a face vre-o modificare intr'ensulu:

C r i c ā u 24 Aprilie st. n. 1871.

(Urmare.)

Trecāndu anul 1869, fāra cā sa i se deo ocaziune comunității bis. a se adunā în sinodu parochialu, spre a-si vedea de trebile sele bisericesci și scolare, dupa ce eramu acum'a în lun'a lui Mart. an. 1870 și inca pre lānga tōta dorinti'a poporului credinciosu nu se vede nici unu prospectu ca cinsti'a t'a sa ne adunî în sinodu, vadiendu acelu (poporulu) ca averea bisericiei și scōlei e într'o stare nu prea favoritōre, și în specie: vadiendu ca pivniti'a bisericiei, care dupa unu conclusu alu sinodului,

tienulu în anul 1867, inca în acelu anu au fostu a se zidi, aceea inca ne gatita, a datu a se ruinā, o gramada de materialu: varu nasipuetc, s'au facutu nimic'a, vadiendu ca vile bisericiei se lucra fōrte reu, ba acele'a din causa ca în tōmn'a trecuta nu s'au ingropatu, din facia pamāntului, tōte s'au uscātu, prin urmare rōd'a de pre 2 ani s'au perdutu, — audindu ca din vinurile bisericiei și scōlei o cantitate bunica s'au varsatu, iēra alt'a cu cale fāra cale s'au beutu, intielegendu ca o suma de bucate comperate cu banii bisericiei, cu scopu de specula, stricāndu-se s'au vendutu mai estinu cā cum fu comperate, precum intielegendu și aceea ca banii bisericiei și cu deosebire ai scōlei nu se pastrēdia dupa sunetulu legei în ladile respective sub incuetōre ci în māna libera; audindu ca conchisulu sinodului din anul 1867, ca cas'a bisericiei și scōlei din cându în cându sa se vizitedie, și vinurile sa se sigiledie, din rententi'a curatoriloru respectivi de cātra comitetulu par. nu s'au potutu esecutā: sciindu ca ratiotiniurile bis. și scōlei de pre anii solari 1868 și 1869 nu-su revediate, prin urmare starea activa a bisericiei și scōlei de pre 2 ani trecut e necunoscuta, cu unu conventu vadiendu, audindu și intielegendu de atātea iregularități și pagube, cari nici d'ta nu le poti negā, cārōr'a e espusa biseric'a și scōl'a, nimicu nu au doritu mai fierbite de cātu sa fia adunatu într'unu sinodu paroch., cā sa se pōta consultā despre cele de facutu cā averea bisericiei și scōlei sa se vindece din hōlele, în cari patimea, sa scrutedie caus'a atōtoru rele, în casu de lipsa sa-si alēga manipulantii mai fideli în loculu celoru, cari dōra aru fi fostu caus'a la pagubele de mai susu, sa revada ratiotiniurile bis. și scōlei cari de 2 ani erā nerevediate și multe altele care acceptau deslegare, a caroru locu legiuitu nu erā stratele, ci sinodulu paroch. Si d'ta d-le parinte! cārui'a cā parochulu loculu și de-odata curatoru scolaru 'ti erau aceste tōte prē bine cunoscute, în a carui'a māna, cā presiedinte legitimu alu sinodului paroch., 'ti erā chei'a a ne deschide usi'a sinodului din indemnulu propriu, din datorința la care te oblēga legea, facuta-i vr'unu pasiu; „datuneai ocaziune a ne potē vedē de atātea lipse bis. cari acceptau deslegare adunāndu-ne în sinodu paroch.“ ba nu!. În acestu anu sânti'a ta nici atāt'a nu ai facutu, cātu în celu trecut, cā baremu pro forma sa fi publicatu sinodu, ci desconsiderāndu caus'a ai tacutu, nefacāndu nici o pomenire de sinodu, cu tōte ca acum, dupa cum mai susu amu disu, eramu în lun'a lui Martie de unde vadiendu poporulu credinciosu, care acum'a si pierdū pacienti'a de a mai acceptā, ca d'ta nu multu te interesedi de caus'a sinodului, și care e în legatura cu aceea a bisericiei în 7 Martie st. v. ne-amu adresatu cātra dta cu o suma de subscriptioni rugāndu-te cā luāndu în consideratiune starea cea deplorabila a bisericiei nōstre și cu deosebire impregiurarea ca ratiotiniurile bis. și scōlei contr'a legei de 2 ani nu'su revediate sa ai bunstate a ne adunā în sinodu paroch. cā sa ne putem vedea de lipsele bis. și scōlei, care a nōstra rugare cinsti'a ta în locu sa o iei în consideratiune ai respins'o cu dispretiu, dicāndu cātra cei ce ti o inmanu'o ca: „noi (adeca cari eramu subscriși,) nu'ti poruncimū sa tîeni sinodu. — D'ta ai avutu dreptu cā deca 'ti poruncimū nu te-amu fi rugatu; mai pre urma vadiendu ca pre asta cale nu putemu esi la tinta amu recursu la o. d. protopopu aratāndu-i ginrstarile bis. și rugāndulu a esoperā în cātu se potē cātu mai ingraba tîenerea unui sinodu paroch în care adunāndu-se comunitatea bis. sa-si pōta vedē de lipsele sele bis. și scolare. D-nulu protopopu luāndu-ne în consideratiune rugarea, fāra intārdiere facū dispositiune cā d'ta sa publici, și sa tîei sinodu par. promitāndu-ne cā va veni și sânti'a sea sa fia de facia cā presiedinte la acelu sinodu, asiā dara cinsti'a ta neavendu incatru, silitu de d-nu protopopu cā superiorulu d-tale, în lun'a lui Maiu în a 22-a di ne ai adunatu în sinodu paroch., în biseric'a în care dupa cum neau promis, dnulu protopopu inca fiindu de facia, sânti'a sea au dusu presidiulu. Asiā dara acum'a suntemu în sinodu seu mai bine dicendū în forma de sinodu, pentru ca o adunare de 8-10 omeni, dintre 140-50 de indreptatiti dupa parerea mea nici decātu nu se potē numi sinodu, cu tōte ca legea nu otaresece numerulu membriloru pentru conchise valide, caus'a neparticipārei au fostu ca fiindu timpulu lucrului, omenii obositi de lucrulu de pre septamāna, fiindu diu'a de Dumineca, dupa servitiulu dnebiescu s'au grabitu a se dā la odihna, nu o se reintōrca iēra la biseric'a spre a se ocupā cu lucruri iēra ostentitōse.

Dtale dle Parinte! fāra indoiala 'ti va fi în prōspeta memoria curgereā lucrului în aceea adunare, 'ti vei aduce aminte de greutătile, cari nēu intimpinatu pre vre-o 4-5 insi — pentru ca mai pre urma nu eramu mai multi, — la revisiunea ratiotiniuriloru de vinu ale bisericiei și scōlei, cari afira cā erā fōrte confuse, s'au aflatu o cantitate mare de vinu versata și beuta. Ti vei aduce aminte cum, pentru ca criticamū ratiotiniulu epitropulu bisericescu — care e clientulu d-tale — venindu tatalu aceluia în biseric'a, m'au insultatu pre mine și pre unu frate alu meu, spurcāndu-ne în totu chipulu cu cuvinte scārnave și batjocuritōre, cari și în crisma dise aru trage dupa sine o pedēpsa simititōre, — dara noi de si cu greu, le-amu suferitu și acelea, și cu tōte ca avēmu dreptu a protestā și a cere sistarea lucrului totusi numai cā sa nu se mai impedece și prin ast'a caus'a biser. amu remasu la lucru și mai incolo, cu care ocaziune pre lānga tōta sirguinti'a de dōue dile a dlui protopopu nu puturāmū ajange la altu rezultatu de cātu ca s'au revediatu socotelile scōlei, și cele de vinu ale bis., remanendu continuarea lucrului cu revisiunea socoteliloru de bani ale bisericiei și alte afaceri interesante bisericesci pre alta Dumineca, pre care, nu sciū, cāci aceea dumineca de unu anu nu au mai sositu, de si noi cu doru o asteptāmū, și cându va sosi aceea num'i d'ta poti sci, eu numai atāt'a sciū ca de atunci treburile bisericiei s'au mai incurcatu.

Ieta dle parinte! sinodulu din 1870 care dici ca lai conchiamatu.

Si cându fāra indoiala, în archivulu protopopescu se va fi aflāndu documentu, care va dovedī ca d'ta la cererea nōstra silitu de dlui protopopu ai conchiamatu acelu sinodu — precum bine sciū — iēra nu din indemnuti propriu, precum te indatōresce lēgea, tîenēvei și atunci ca cinsti'a ta faci esceptiune dintre acei preoti cari nu tîenu regulatu sinodu în totu anul, ore ceea ce face cineva silitu, i se potē computā de fapta propria? — potē dupa conceptulu d-tale.

Unu sinodu — deca merita numele de sinodu o adunare de 8-10 membrii din 150 — cum au fostu acest'a, care dta l'ai conchiamatu la provocarea dlui protopopu într'unu tempu extraordinariu, care abiā și incepū lucrurile și s'au amanatu, și totu decursulu anului nu s'au mai adunatu în care nu s'au potutu aduce nici unu conclusu, în care nu s'au potutu vedē de nici o lipsa a bisericiei, unu sinodu cā acelu, nu potē fi escusa pentru dta dle parinte! — prin urmare eu afirmēdiu ca parochi'a nōstra nu au avutu sinodu parochialu nici în anul 1870, de unde causele bisericesci au remasu totu în aceea stare în care au fostu în anul 1869. (Va urmā.)

„Gazet'a Transilvaniei“ referēdia în o corespondința locale despre festivitaea dela 22/10 Aprilie a. c. și în cātu privea scopulu infratirei cor. arunca asupr'a romāniloru nisce prepuse (suspiciuni) ca din interese locali au purcesu infratirea. Mai tārdu altu cor. respinge insinuarile aceste și acum vedemū ca în altu nr. se da insinuatoriulu urmatoriulu respunsu seu dechiaratiune, pre care de curiositate le reproducemū și noi.

„Respunsu resp. dechiaratiune la articulu din „Gazet'a Transilvaniei“ Nr. 29 1871 intitulatu: „Festivitati demonstrative din 22/10 Aprilie a. c.“

Subscriși romāni din Brasiovu cetira cu mirare și indignare acestu articulu, care presupune serbatoru loru de infratire, purcese din cugetu sinceru, nescē motive loru cu totul straine. Acest'a espunere falsa a lucrului o amu fi trecut cu vederea, deca ea n'aru contienē insinuatuni dediositōrie și compromitetōrie pentru ei.

Autoriulu acestui articulu prefacendū-se, ca n'aru cunōsce adeveratele motive, care au indemnatu pre romāni brasioveni la o apropiere de conlocutori maghiari, afirma, ca romāni au purcesu la serbarea de infratire cu ungurii numai din urmatorile dōue motive: 1, pentru cā sa faca o contrademonstratiune la serbatōrea pangermanistiloru sasi pentru invingerile reportate de prussiani în contr'a francesiloru și 2, din motiva „ca romāni aru fi siliti a caciuli pre boerimea secuiesca pentru cā prin aceea sa-si faca māna buna cu ministeriulu ungurescu, cā sa nu mai pērda nici caus'a bisericēsea ce au cu grecii, nici subventiunea, ce ne da scōleloru dela statu, nici alte procese locali etc.“

Adeveratu, ca iscusitulu scriitoriu, credinciosu

manierei se le înradacinate de purcedere, pune cu unu feliu de nevinovatia prefacuta motivulu din urma presuntiviu in gur'a pangermanistiloru de aici, noi in sa cetindu cuvintele dela finea colonei a două „din parte-ne incheiamu consideratiunele noastre“, ne simtiemu îndreptatili a sustiené, ca motivulu l'a inventatu însusi famosulu scriitoriu cu atât mai vertosu, ca conlocutorii nostri sasi, avendu diurnalulu lor de publicitate nationalu de siguru n'aru fi lipsitu a pune in vederea publicului acestu motivu, prin care puteau sa ne dediosca festivitata de infratire a românilor cu ungurii.

Că onor. publicu cetitoriu sa nu remana in ratacirea, in care se silesce a lu duce scriitorulu reportulu din cestione, noi protestandu energicu contr'a insinuatuniloru reutatiose, ce ni se facu, avemu onóre a espune aici pre scurtu adeveratele motive, din care amu purcesu la festivitata de infratire.

Este adevratu, ca festivitata inscenata de conlocutorii sasi, prin care acesti'a desconsiderara in modulu celu mai necrutatoriu simtiemintele de simpatia, ce sciea, ca au compatriotii lor romani si unguri pentru nenorocitiu francesi, a datu ultimulu impulsu la serbatórea de infratire, déra pre de alta parte inca este deplinu conosciu fia-carui romanu din Brasiovu si cu deosebire scriitorulu articulu din cestione, ca romanii si ungurii din Brasiovu inca de mai înainte, déra cu deosebire de pre timpulu resbelului germano-francesu, venira la convingere, ca avendu totu aceea sórte, suntu aviasati a vietini in buna intilgere unii cu altii si au si inceputu a pactá între sine. Este lucru naturalu, ca dóue natii in proportiune mici aruncate cá dóue insule in midiloculu altoru natii mari, nu potu sperá altu-feliu mántuire, decâtu printr'o strinsa si sincera legatura între sine.

Afara de acést'a recunósce ori si cine, ca o sórte fatala ne-a aruncatu asiá mestecati in acést'a patria, dér' totu asemenea recunósce ori si cine, ca ar' fi neconsultu de a marí acést'a fatalitate prin discordia.

Aceste au fostu consideratiunile, care ne-au condusu la infratire cu conlocutorii maghiarii dorindu, cá celu putienu in afacerile nóstre locale a caroru inaintare si prosperare ne jace de o potri va inima, sa fimu de acordu.

Incátu infratirea inceputa va produce rezultatele dorite si incátu purcederea nóstra va aflá resunetu si in alte párti ale patriei, va decide viitorulu.

Fiindu acestea motivele, cari ne-au condusu la infratire, trebuie sa privimu in scriitorulu articulu desu amintitu pre unu omu malitosu si intrigantu, care este deprinsu a turburá pretutindenea ap'a, séu cum dice Hamlet, cá pre unu betránu sobolu, care subminédia, unde numai póte, cá atare a aflatu de consultu a se infacisia publiculu sub masc'a anonimitatei; déra cu tóta anonimitatea sea noi lu cunóschemu pré bine, cáci este acél'a, pre care romanii brasioveni înainte cu 30 de ani l'au primitu cu o deosebita ospitalitate, l'au sustienutu si 'lu sustienu cu mari jerife, pentru care inse n'au avutu multiamita decâtu a suferi intrigile lui si de a fi din cându in cându lovit in facia. Acést'a o face elu chiaru si in casulu de facia, cáci nu se rusinéza, de a ne insinúa, ca numai cá sa cástigamu procesulu pentru biseric'a din cetate, ne-amu caciulitu inaintea boerime secuesci. Déca acést'a insinuatune n'aru fi atât de malitiosa amu trece preste ea, cá preste o absurditate ridicólósa, déra acést'a sémana multu cu o denunciare formala in favorulu greciloru si póte la provocarea acestor'a in contr'a nóstra, fiindu-ca procederea autorulu románu de a ne aruncá in facia atât'a lasitate, ceea ce chiaru conlocutorii nostri sasi s'au sfiutu de a o face, nu póte fi decâtu unu actu de resbunare in contra-ne, fiindu-ca au remasu in Brasiovu isolatu cu politic'a sea totu-dé-un'a oracólóse si separatistica.

Deci subscrisii románi brasioveni ne mai putendu sa suferé mai departe, cu tóta indulgenti'a lor, sicanele acestu omu intrigantu si voidn'a traí cu toti cetatienii lor in buna intilgere, dechiara, ca scriitorulu B. nu representa nici decum opiniunea românilor brasioveni, cáci elu inaintea acestor'a nu mai are nici o incredere si de aceea le

aru face unu mare servitiu, déca aru incetá a se mai amestecá in afacerile lor. —

Urméza 147 subscrieri.

Varietáti.

** Tergulu Sabiului de primavéra a fostu preste totu luat unu tergu slabu.

** Constantin Xenocratu, ne-avendu rude nici de susu nici de josu, otaritu de a aratá cum are sa se urmeze dupa incetarea sea din vietia cu averea sea propria si cu cea remasa dela fratii sei.

Acést'a avere se compune din mosi'a Draganesci, Rusii si alte numiri din districtulu Prahov'a, plas'a Câmpului, avendu padurea taiata si fiindu astadi arendata cu galbeni imp. 6,000, séu lei noi 70,500.

Casele cele mari din calea Vacaresci, suburbea Popescu, cu tóta imprejmuirea lor, curte, gradina, etc.

Dóue parchi case pre aceeași cale, suburbe si colóre.

Unu locu vilanu de 12 si diumatate stângini, facia cu aceeași cale.

Dóue parchi casutii in strad'a Corbului, suburbea Sf. Nicolae.

Legu si destina in perpetuitate:

a). Casele cele mari, pentru fondarea si instiutirea unui spitalu, purtându numele de: Spitalulu fratiloru-Xenocrati prevediutu de 32 paturi, si afectate esclusivamente pentru bolnavi;

Casele cele mici dela pórtu de faci'a stradei, pentru același institutu, servindu un'a pentru locuinti'a mediculu si cealalta pentru locuinti'a intendentulu spitalulu.

Cá fondu de alimentare si intretinere a acestu spitalu, destina pre fie-care anu sum'a de lei noi 40,000, preluabili din venitululu anuale alu mosiei Draganesci si Rusii din Prahov'a.

b). Legu si distina asemenea:

Lei noi 15,000, preluabili pre fie-care anu din venitululu mosiei Draganesci si Rusii, consiliulu de ministrii alu regatulu Greciei, dintre care lei noi 1,000 subventiune la spitalulu saraciloru de caritate a orasiulu Atene, iéra restulu de lei de 14,000, dupa decisiunea Adunárei deputatiloru regatulu Greciei, urmata in fie-care anu, se va repartí de consiliulu de ministrii între diferitele stabilimente de bine-facere.

c). Valórea ce va resultá din vendiarea periodica a padurei de pre mosi'a Draganesci si Rusii, o destina pentru totu-dé-un'a la imbunatátirea Flotei grece, in modulu si tempulu ce adunarea deputatiloru regatulu va judecá cuviniciosu.

d). Lei noi 4,800, preluabili din venitululu mosiei Draganesci si Rusii, pre fie-care anu, legu si destina pentru intretinerea bisericiei de pre proprietatea Draganesci si Rusii, purtându numele de capel'a fratiloru Xenocrati;

e). Lei noi 1,700 preluabile pre fie-care anu, din venitululu aceleasi mosia, lege si destina asilulu Elen'a-Dómn'a pentru maritagiulu feteloru orfane crescute in acestu institutu.

f). Lei noi 6,000, preluabile pre fie-care anu totu din venitululu vorbitei mosie i legu surorii selee Irin'a Mavropolu, nascuta Xenocratu.

Legu asemenea surorii selee Irin'a Mavropolu, Xenocratu: loculu viranu de lângu casele cele mari din calea Vacaresci, cele dóue casutii din strad'a Corbului, tóta averea mobile, in numerariu si efecte ce se va gasi la incetarea sea din vietia.

g). Lei noi 3,000, preluabili pre fie-care anu totu din venitululu mosiei Draganesci si Rusii, i destina pentru pomemirile sufletulu seu si ale familiei selee repositate.

h). Legu si destina pré iubitei selee nepóte Elen'a Kiriazí, fic'a surorii selee Irin'a, nascuta Xenocratu: partea din mosi'a sea Draganesci tóte vitele mari si mici, ce se voru gasi in fiintia pre mosia la incetarea sea din vietia.

i). Lei noi, 2,000 in numerariu din fondurile selee destinu odata pentru totu-dé-un'a a se impartii de esecutoriulu seu testamentariu rudeloru selee colaterali celoru mai apropiate, cu analogia si dupa acte de constatare in regula.

„Romanulu.“

** Onóra a secla religiósá. Cunosciutu Dr. Hipolitu Tauschinsky, care de presinte locuiesce in Gratiu, facu conosciutu locotenintei c. r. din Austri'a-Inferióra, ca amicii si confesorii doctrinei sale „Nunciulu adeverulu, libertátiei si iubirei“ din Vien'a si in giuru s'au intrunutu de o cam data in o societate religiósá nerecunoscuta inca prin lege si si-au alesu de capu alu loru pre Caietan Schaedle, maestru pictoru in Fünshaus. Doctrinile „Nunciulu“ suntu: 1. Noi recunóschemu lumea cá pre o unitate infinita in spatiu si tempu, a cárei energia creatóre o insemnámu cu numele „spiritulu lumei.“ 2. Noi recunóschemu cá omenimea este un'a dintre nenumeratele forme, in cari spiritulu lumei se manifestéza in sirulu desvoltariloru sale, noi recunóschemu ca genulu omenescu progreséza si dechiarámu ca este dator'a fia-cárui omu de a conlucrá din tóte poterile selee la acést'a ameliorare. 3. Noi recunóschemu indestructibilitatea fiintiei in tóte fenomenele spiritulu lumei si, prin urmare, si in omu, si astu-feliu considerámu mórtu numai de o trecere in alta forma de esistintia temporaria. 4. Noi cunóschemu ca pentru tóte faptele trebuie se urmeze o recompensa, carea este in a totu-dé-un'a de o natura temporaria. 5. Noi recunóschemu ca acele fapte suntu bune, cari corespundu principiulu fiintiei: egalitate tuturoru ómeniloru, promovéza progresulu omenimei. Tóte faptele contestatóre acestu principiu suntu condannabile. 6. Noi recunóschemu notiunea „Ddiei,“ ideea perfectiunei absolute de o pretensiune a ratiunei omenesci. Legea morale a „Nunciulu“ suna: libertatea ti-impune sa fii, amicabile cátra toti, condolinte cu cei nenorociti, veselu cu cei fericiti, sa ajuti pre seraci, sa ingrigesci de morbosii, sa aperi pre neputinciosii. D. Tauschinsky se róga, in fine, cá locotenint'a c. r. sa iea actu despre esistintia mentionatei asociatiuni religiósé.

** (O epistola a lui Garibaldi.) Gard'a nationale din Parisu, prin cetatiénulu Tibaldi, a primitu dela Garibaldi epistol'a urmátoria:

Caprer'a, 28 Martie 1871.

Cetateni! Ve multiamescu pentru onórea, ce mi-ati aretatu prin denumirea mea de supremu comandante alu gardei nationale din Parisu, pre care o iubescu, si intr'adeveru m'asiu felicitá cu mándria, déca asiu poté fi partasiu la glori'a si suferintiele ei. — Cu tóte acestea inse trebuie sa ve facu urmátórea declaratiune: Unu comandante alu armatei parisiane si unu comitatu administrativu, fia elu ori cum organizatu, suntu trei puteri necompatibile facia cu starea actuala a Franciei. Despotismulu ne sta in fatia cu prepoderanti'a concentratiunei; totu cu acést'a trebuie sa intempinati pre neamiculu vostru. Alegeti unu cetatienu bravu, de cari aveti in abundantia: Victoru Hugo, Louis Blanc, Felix Pyat, pre cum si Edgar Quinet, impreuna cu ceialalti magistri vechi ai republicei radicale voru corespunde scopulu vostru. — Generalii Cremer si Bilot, caci precum vediu, asemenea posedu increderea vóstra, inca suntu de a fi luati in consideratiune. Inainte de tóte inse cautati cá numai unu singuru barbatu, caracteru probu, sa fia ridicatu la demnitatea suprema cu putere nemarginita. Acestu barbatu va sci sa-si aléga negresitu si alti barbati cu probitate, cari 'lu voru ajutá in fatigós'a sea missiune, pentru eliberarea patriei. Si déca veti avé fericirea sa poteti aflá unu Washington, atunci Franci'a curendu se va redicá din starea sea deplorabile, cu o demnitate mai mare cá ori cându. Aceste conditiuni sa nu credeti ca suntu o scusa, prin cari asi voi se me retragu dela implinirea detoriei mele, de a servi cu devotamentu Franciei republicane. — Nu, eu nu renuntiu la speranti'a de a mai luptá inca alaturea cu acesti bravi, si suntu alu vostru cu devotamentu. G. Garibaldi.

Anunciu.

La dominiulu reg. Sámbat'a inferióra suntu trei munti, anume: Teritia, Podrágu si Podragisiel, pre unu terenu compactu, in care 1100 de oi potu pasiuni pre anulu curinte 1871, de a se arenda. Legatur'a contractulu se póte face la d. Izsak Uzoni in Sámbat'a inf.

Burs'a de Vien'a.

Din 24 Aprilie (6 Maiu) 1871.

Metalicele 5%	59	Act. de creditu	279 20
Imprumut. nat. 5%	68 60	Argentulu	122 50
Actiile de banca	743	Galbinulu	5 89 1/2